

JONÁŠ

1

2

3

4

KAPITOLA 1

I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi synu Amaty, řkoucí:

² Vstaň, jdi do Ninive města toho velikého, a volej proti němu; neboť jest vstoupila nešlechtnost jejich před obličej můj.

³ Ale Jonáš vstal, aby utekl do Tarsu od tváři Hospodinovy. A přišed do Joppe, našel lodí, ana jde do Tarsu, a zaplativ od ní, vstoupil na ni, aby se plavil s nimi do Tarsu od tváři Hospodinovy.

⁴ Ale Hospodin vzbudil vítr veliký na moři. I stala se bouře veliká na moři, až se domnívali, že se lodí ztroskoce.

⁵ A bojíce se plavci, volali jeden každý k bohu svému, a vyhazovali to, což měli na lodí, do moře, aby sobě tím polehčili. Jonáš pak byl sešel k bokům lodí, a položiv se, spal tvrdě.

⁶ Tedy přišed k němu správce lodí, řekl jemu: Což ty děláš, ospalče? Vstaň, volej k Bohu svému. Snad ten Bůh rozpomene se na nás, abychom nezahynuli.

⁷ I řekli jeden druhému: Podťte, vrzme losy, abychom zvěděli, pro koho to zlé přišlo na nás. Tedy metali losy, a padl los na Jonáše.

⁸ I řekli jemu: Pověz nám medle, pro koho toto zlé na nás? Jaký jest obchod tvůj, a odkud jdeš? Z které jsi země a z kterého národu?

⁹ I řekl jim: Hebrejský jsem, a Hospodina Boha nebes, kterýž učinil moře i zemi, já ctím.

¹⁰ Pročež báli se ti muži bázní velikou, a dověděvše se muži ti, že od tváři Hospodinovy utíká, (nebo jim byl oznámil), řekli jemu: Což jsi to učinil?

¹¹ Řekli ještě k němu: Což máme učiniti s tebou, aby se moře spokojilo? (Nebo moře vždy více a více bouřilo se.)

¹² Jimžto řekl: Vezměte mne, a uvrzte mne do moře, a utichne moře před vámi; nebo já vím, že příčinou mou bouře tato veliká jest proti vám.

¹³ Ale muži ti statečně táhli, chtěce k břehu přistati, však nemohli; nebo moře vždy více a více se bouřilo proti nim.

¹⁴ I zvolali k Hospodinu, řkouce: Prosímet', ó Hospodine, abychom nezahynuli pro smrt člověka tohoto, aniž na nás vyhledávej krve nevinné; nebo ty, ó Hospodine, jakž chceš, tak činíš.

¹⁵ Tedy vzavše Jonáše, uvrhli ho do moře. I přestalo moře bouřiti se.

¹⁶ (1:16) Pročež báli se muži ti bázní velikou Hospodina, a obětovali obět Hospodinu, a sliby činili.

¹⁷ (2:1) Nastrojil pak byl Hospodin rybu velikou, aby požřela Jonáše. I byl Jonáš v střevách té ryby tři dni a tři noci.

KAPITOLA 2

(2:2)

- 1** modlil se Jonáš Hospodinu Bohu svému v střevách té ryby,
- 2** (2:3) A řekl: Z ssoužení svého volal jsem k Hospodinu, a ozval se mi; z břicha hrobu křičel jsem, a vyslyšel jsi hlas můj.
- 3** (2:4) Nebo jsi mne uvrhl do hlubiny, do prostřed moře, a řeka obklíčila mne; všeska vlnobití tvá i rozvodnění tvá na mne se svalila.
- 4** (2:5) Bylť jsem již řekl: Vyhnán jsem od očí tvých, ale ještěť pohledím na tvůj svatý chrám.
- 5** (2:6) Obklíčily mne vody až k duši, propast obklíčila mne, lekno otočilo se okolo hlavy mé.
- 6** (2:7) Až k spodkům hor dostal jsem se, země závorami svými zalehla mi na věčnost, ty jsi však vysvobodil od porušení život můj, ó Hospodine Bože můj.
- 7** (2:8) Když se svírala ve mně duše má, na Hospodina jsem se rozpomínal, i přišla k tobě modlitba má do chrámu svatého tvého.
- 8** (2:9) Kteríž ostříhají marností pouhých, dobroty Boží se zbavují.
- 9** (2:10) Já pak s hlasem díkčinění obětovati budu tobě; což jsem slíbil, splním. Hojné vysvobození jest u Hospodina.
- 10** (2:11) Rozkázal pak byl Hospodin rybě té, i vyvrátila Jonáše na břeh.

KAPITOLA 3

- 1** stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé, řkoucí:
- 2** Vstaň, jdi do Ninive města toho velikého, a kaž proti němu to, což já poroučím tobě.
- 3** Tedy vstav Jonáš, šel do Ninive podlé slova Hospodinova. (Bylo pak Ninive město velmi veliké, cesty tří dnů.)
- 4** A jakž počal byl Jonáš jíti po městě cestou dne jednoho a volati, pravě: Po čtyřicíti dnech Ninive vyvráceno bude,
- 5** Tedy uvěřili Ninivitsť Bohu, a vyhlásivše půst, oblékli se v žíně, od největšího z nich až do nejmenšího z nich.
- 6** Nebo jakž došla ta řeč krále Ninivitského, vstav s trůnu svého, složil s sebe oděv svůj, a přioděv se žíní, seděl v popele.
- 7** A dal provolati a oznámiti v Ninive z usouzení královského i knížat svých, takto řka: Lidé i hovada, volové i ovce, neokoušejte ničeho, nepaste se, ani vody nepíte.
- 8** Ale přiodějte se žíněmi lidé i hovada, a volejte k Bohu horlivě, a odvrát se jeden každý od cesty své zlé, i loupeže, kteráž jest v rukou jeho.
- 9** Kdo ví, neobrátí-li se a nebude-li želeťi toho Bůh; neodvrátí-li se, pravím, od prchlivosti hněvu svého, abychom nezahynuli.
- 10** I viděl Bůh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé, a lítost měl Bůh nad tím zlým, kteréž řekl učiniti jim. A neučinil.

KAPITOLA 4

I mrzelo to Jonáše velmi, a rozpálen byl hněv jeho.

² Pročež modlil se Hospodinu a řekl: Prosím, Hospodine, zdaliž jsem toho neřekl, když jsem ještě byl v zemi své? Protož jsem pospíšil uteci do Tarsu; nebo jsem věděl, že jsi ty Bůh milostivý a lítostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituješ zlého.

³ Nyní tedy, ó Hospodine, vezmi, prosím, duši mou ode mne; nebo lépe jest mi umříti nežli živu býti.

⁴ I řekl Hospodin: Jest-liž to dobře, že tak horlíš?

⁵ Nebo vyšel byl Jonáš z města, a seděl na východ proti městu, a udělav sobě tu boudu, seděl pod ní v stínu, ažby viděl, co se bude dít s tím městem.

⁶ Přistrojil pak byl Hospodin Bůh břechtan, kterýž vyrostl nad Jonáše, aby zastěňoval hlavu jeho, a chránil ho před horkem. I radoval se Jonáš z toho břechtanu radostí velikou.

⁷ V tom nazejtří v svitání nastrojil Bůh červa, kterýž ranil ten břechtan, tak že uschl.

⁸ I stalo se, že když vzešlo slunce, nastrojil Bůh vítr východní žhoucí, a bilo slunce na hlavu Jonášovu, tak že umdléval, a žádal sobě, aby umřel, řka: Lépet' mi jest umříti nežli živu býti.

⁹ I řekl Bůh Jonášovi: Jest-liž to dobře, že se tak hněváš pro ten břechtan? Kterýžto řekl: An dobře jest, že se hněvám až na smrt.

¹⁰ Jemuž řekl Hospodin: Ty lituješ toho břechtanu, o němž jsi nepracoval, aniž jsi ho k zrostu přivedl, kterýž za jednu noc zrostl, a jedné noci zahynul,

¹¹ A já abych nelitoval Ninive města tak velikého, v němž jest více nežli sto a dvadce tisíci lidí, kteříž neznají rozdílu mezi pravicí svou a levicí svou, a dobytka mnoho?

For other languages please go to **www.wordproject.org**